

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **B. K.**

skazanej z art. 228 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 marca 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanej z dnia 6 listopada 2023 r. o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. akt VI Ka 315/23,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach

z dnia 25 sierpnia 2022 r., sygn. akt IV K 505/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 25 października 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanej od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. akt VI Ka 315/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 25 sierpnia 2022 r., sygn. akt IV K 505/20, w której zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Obrońca skazanej złożyła także pismo procesowe stanowiące „uzupełnienie wniosku w przedmiocie wstrzymania kary”.

Odpowiedzi na złożoną kasację wywiedli oskarżyciel publiczny, a także oskarżyciel posiłkowy, którzy wniesli o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Do Sądu Najwyższego w dniu 15 listopada 2023 r. wpłynęło pismo obrońcy skazanej z dnia 6 listopada 2023 r. zatytułowane „wniosek o wstrzymanie wykonania przepadku”. We wskazanym piśmie obrońca wskazała, że dotyczy ono orzeczonego w pkt 5 i pkt 6 wyroku Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 25 sierpnia 2022 r., sygn. akt IV K 505/20 przepadku dowodów rzeczowych oraz przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa. Przedmiotowy wyrok we wskazanym zakresie nie został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. akt VI Ka 315/23.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2024 r., sygn. akt IV KK 485/23 Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia. W uzasadnieniu wydanego postanowienia odniósł się jednak jedynie do wniosku określonego w złożonej kasacji jako „wstrzymanie wykonania względem oskarżonej kary pozbawienia wolności do czasu zakończenia postępowania kasacyjnego” oraz pisma procesowego stanowiącego „uzupełnienie wniosku w przedmiocie wstrzymania kary”.

W dniu 8 lutego 2024 r. obrońca skazanej zwróciła się do Sądu Najwyższego o udzielenie m.in. informacji pisemnej bądź za pośrednictwem poczty elektronicznej dotyczącej tego, czy podczas posiedzenia niejawnego w dniu 7 lutego 2024 r., Sąd Najwyższy wydał postanowienie w zakresie obu wniosków, tj. wstrzymania wykonania kary oraz wstrzymania wykonania przepadku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na etapie postępowania kasacyjnego nie została przewidziana przez ustawodawcę instytucja wstrzymania przez Sąd Najwyższy wykonania „orzeczonej kary” czy „wykonania przepadku”, albowiem artykuł 532 § 1 k.p.k. stanowi podstawę do wstrzymania wykonania „orzeczenia” zaskarżonego kasacją lub innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Na podstawie tego przepisu możliwe jest

wstrzymanie każdego rozstrzygnięcia zawartego w orzeczeniu, które podlega wykonaniu. Z powyższych względów pismo obrońcy skazanej należało potraktować jako kolejny wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, który miał na celu wstrzymanie rozstrzygnięć zawartych w pkt 5 i pkt 6 wyroku Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 25 sierpnia 2022 r., sygn. akt IV K 505/20, tj. przepadku dowodów rzeczowych oraz przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa, a który to w tej części został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. akt VI Ka 315/23. Powyższe potwierdza także adnotacja Przewodniczącego Wydziału IV Izby Karnej Sądu Najwyższego poczyniona na rzeczonym piśmie procesowym.

Wniosek obrońcy skazanej nie zasługiwał na uwzględnienie, a u podstaw przedmiotowego rozstrzygnięcia leży tożsame motywy, który były podstawą wydania postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2024 r., sygn. akt IV KK 485/23 w przedmiocie nie uwzględnienia pierwszego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Jak wskazano już w poprzednim postanowieniu, instytucja wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku, ma charakter wyjątkowy. Sąd Najwyższy może podjąć taką decyzję wówczas, gdy już *prima facie* istnieje szczególnie wysoki stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji i wydania takiego orzeczenia, w świetle którego dalsze wykonywanie zaskarżonego kasacją wyroku byłoby oczywiście niesłuszne, a także wiązało się z możliwością nastąpienia wyjątkowo dolegliwych, nieodwracalnych dla skazanego skutków. Okoliczności przedmiotowej sprawy nie uległy zmianie, a motywacja przedstawiona także w kolejnym wniosku obrońcy nie stwarza podstaw do zmiany wyrażonego uprzednio stanowiska, co czyni zbędnym dalsze powielanie wcześniej wyrażonej argumentacji. Tym bardziej, że w kasacji nie sformułowano zarzutów, które wiązałyby się bezpośrednio z kwestionowanymi rozstrzygnięciami w przedmiocie przepadku dowodów rzeczowych i równowartości korzyści majątkowej.

Z tych też względów, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]

